

Una orquestra jove singular

Què no és capaç d'arribar a fer una persona, molt més encara, si aquesta és dona quan li passa pel cap alguna idea, aconsegueix que hi arrelhi de debò, i decideix dur-la a terme!

És el cas de Magdalena González i Crespí. Una dona mallorquina, amant de la música i del món que l'envolta.

Un bon dia, com si no res, li ve la idea: formar una Orquestra Simfònica singular: dirigida per una batuta de renom, participant en el Festival Mundial de la Joventut, i integrada per gent jove de tots els territoris dels Països Catalans; de Fraga fins a l'Alguer, de Salses a Guardamar.

En pocs mesos n'enllesteix el projecte, i el lliura a les institucions públiques –com gairebé sempre, massa poc proclius a donar-li el suport que s'hi precisa–.

Pel seu compte tira endavant, sense defallir. Només així aconsegueix que el mateix Salvador Brotons dirigeixi l'orquestra i que centenars de joves i al·lotes s'hi sentin engrescats. Quan sembla que tot és a punt, encara sorgeixen nous problemes. Al poc suport institucional dels inicis, se sumen entrebancs burocràtics de darrera hora.

El fet és, emperò, que dissabte, dia 14 d'agost de 2004, a les 18 hores, l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans obrí i tancà la cloenda del III Festival Mundial de la Joventut, al recinte del Fòrum 2004, a Barcelona.

Sia aquesta la primera d'una llarga sèrie d'actuacions.

CECILIA BUELE I RAMIS. Palma.